

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Křivánka a soudců JUDr. Jiřího Hesse a JUDr. Michala Krenka, Ph.D., v právní věci žalobce: **TOUR INDUSTRY s.r.o., se sídlem Purkyňova 458/3, 353 01 Mariánské Lázně, IČ: 28030826**, zast. JUDr. Janem Kohoutem, advokátem, Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **INVEST EUROSTAV s.r.o., se sídlem Vysokoškolská 728/55, 165 00 Praha 6, IČ: 28233123**, zast. JUDr. Ilonou Vaněčkovou, advokátkou, Na Pankráci 404/30a, 140 00 Praha 4, o zaplacení částky 2.318.000 Kč s příslušenství, o návrhu na nařízení předběžného opatření, respektive zde o odvolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze č.j. 33 Cm 105/2013-180 ze dne 29. května 2014, jímž byl zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně z 29.5.2014 se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením znovu zamítl žalobcův návrh na vydání předběžného opatření z 27.5.2014, kterým bylo nově požadováno, aby se žalovaný zdržel „jakéhokoliv jednání směřujícího ke zmenšení svého majetku s výjimkou běžné obchodní činnosti a jakéhokoli nakládání s prostředky na bankovním účtu č. 3403632399/0800, bankovním účtu č. 2110645319/0800 a bankovním účtu č. 4200280404/6800 nebo jakémkoliv jiném bankovním účtu, ve vztahu ke kterému je žalovaná vedena jako vlastník účtu, které by mělo za následek snížení peněžního zůstatku na těchto účtech v součtu pod částku 3.000.000 Kč. Nakládání spočívá zejména, nikoliv výlučně, v jakémkoli zatížení takového účtu, zejména příkazem žalované k převodu peněžních prostředků či inkasu z účtu, jiné bezhotovostní platbě či výplatě hotovosti nebo použitím jakékoliv platební karty vydané k tomuto účelu.“ (výrok I.) a dále rozhodl o vrácení složené jistoty (výrok II.).

Žalobce v tomto novém návrhu, podaném po nevyhovujících rozhodnutích obou soudů o jeho prvním návrhu, znovu zopakoval oprávněnost své žaloby, neboť se žalovaný na jeho úkor obohatil tím, že na jeho účet byla zaslána platba žalobce související s plněním předmětu smlouvy o dílo, uzavřené se společností EuroStavba s.r.o., a jí určené. Žalovaný se tak obohatil bez právního důvodu o tuto platbu, k čemuž odkázal navrhovatel na několik judikátů Nejvyššího soudu ČR. Dále žalobce poukázal na to, že žalovaný již převedl své nemovitosti (předmět jeho prvního návrhu na předběžné opatření) na třetí osoby, celkem za necelých 21 mil. Kč. Vedle toho si žalovaný změnil bankovní účet. Jiný majetek přitom žalovaný nevlastní. Jelikož se tedy žalovaný zbavuje majetku před vydáním případného nepříznivého

rozhodnutí, aniž by zde byl jiný důvod, došlo k zásadním změnám okolností oproti těm, jež panovaly v době rozhodování o prvním návrhu, a proto zde nemůže být založena překážka věci rozhodnuté.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že vychází z úvah odvolacího soudu v jeho prvním rozhodnutí, které spočívají v tom, že žalobce provedl platbu na základě pokynů zhotovitele, přičemž je jedno, zda jde o účet jeho či třetí osoby, po dlužníku nelze požadovat, aby zkoumal, kdo je majitelem účtu. Lze mít značné pochybnosti o oprávněnosti žalovaného nároku, neboť je možné uvažovat o tom, že touto platbou došlo k zániku závazku žalobce vůči zhotoviteli a že po odstoupení žalobce od této smlouvy by mělo dojít k vypořádání vzájemného vztahu účastníků smlouvy, vrácení poskytnutých plnění a nemožnosti domáhat se na žalovaném vydání bezdůvodného obohacení. Personální propojení v osobě jednatele zhotovitele a žalovaného může být důvodem pro využití bankovního spojení žalovaného. Platbu zhotovitel akceptoval. Tím nebyla splněna podmínka pro nařízení předběžného opatření, tj. existence žalovaného nároku, jehož výkon rozhodnutí by mohl být ohrožen. Soud prvního stupně má proto za to, že žalobce neosvědčil potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků, obavu, že by výkon rozhodnutí ve věci samé byl ohrožen. Proto se již nezabýval tím, zda je osvědčeno, že se žalovaný zbavuje svého majetku a je vlastníkem uvedených bankovních účtů. Složená jistota byla navrhovateli vrácena v souladu s ustanovením § 75b odst. 4 o.s.ř.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, v němž vytkl soudu, že doslova převzal argumentaci odvolacího soudu z jeho prvního rozhodnutí, ač se jednalo o nový návrh. Městský soud se tak nevypořádal s tím, co je v něm uvedeno. Dále poukázal na to, že pro danou věc je přitom lhostejné, jaké vztahy měla společnost EuroStavba s.r.o. s žalobcem a dokonce i s žalovaným, pokud o tom nebyl žalobce informován, k čemuž odkázal na již zmiňovanou judikaturu Nejvyššího soudu ČR, jež dle jeho názoru na danou věc dopadá, proč měl soud prvního stupně zdůvodnit, proč k ní nepřihlížel. Existenci svého nároku žalobce prokázal nejširším možným způsobem (i odkazem na judikaturu) a zároveň již žalovaná zcizila svůj veškerý nemovitý majetek (s vysokou pravděpodobností také jediný majetek), čemuž chtěl zabránit již svým prvním návrhem. Žalobce také změnil své bankovní účty, což je další z mnoha kroků k tomu, aby se co nejvíce zkomplikovalo úsilí žalobce vymoci zpět svůj majetek. Proto je stále nutné neprodleně omezit žalovanému dispozici s jeho majetkem. Pokud se tak nestane, žalovaný svůj majetek vyvede a případný výkon soudního rozhodnutí bude znemožněn. Žalobce tak dostatečně osvědčil skutečnosti, které vzbuzují důvodnou obavu o výkon případného rozhodnutí a byly tak splněny všechny předpoklady pro nařízení předběžného opatření. S ohledem na uvedené navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a žalovanému bylo uloženo zdržet se navržených dispozic s majetkem a prostředky na několika bankovních účtech, nebo aby bylo zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně.

Odvolací soud, aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.], přezkoumal napadené usnesení. Po tomto přezkoumání dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Předně je třeba opět zdůraznit, že vrchní soud svým rozhodnutím nikterak nehodlá předjímat výsledek řízení, neboť dále uváděné skutečnosti a závěry z nich vyplývající jsou zaměřeny výlučně jen na posouzení možnosti nařízení předběžného opatření dle druhého návrhu žalobce. Ostatně to je logicky dáno tím, že při rozhodování této otázky je potlačena zásada ústnosti řízení a zásada projednací (§ 75c odst. 3 o.s.ř.) a vychází se tak pouze z tvrzení a navržených důkazních prostředků žalobce, či také protistrany.

Dále je nutné brát v potaz, že pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně (§ 75c odst. 4 o.s.ř.). Významným je také to, že vyhovění tomuto návrhu v době, kdy zde po zahájení řízení ještě není rozhodnutí, jehož výkon by mohl být ohrožen, může vést ke značnému zásahu do práv protistrany. Proto zákon stanoví podmínky, po jejichž splnění je možné nařídít toto zcela výjimečné opatření. Navrhovatel tak musí (stručně řečeno) splnit dvě procesní povinnosti – je třeba alespoň osvědčit existenci žalovaného nároku a vedle toho prokázat skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by výkon budoucího rozhodnutí mohl být ohrožen. V této souvislosti je nutné znovu poukázat na jistý rozdíl pojmů „osvědčit“ a „prokázat“, jenž spočívá v míře jistoty o pravdivosti zatím pouze tvrzeného skutkového stavu věci.

V případě posouzení prvního návrhu na nařízení předběžného opatření, dospěl vrchní soud k závěru, že existence žalovaného nároku není ani osvědčena, neboť s ohledem na tvrzení žalobce a personální propojení žalovaného a společnosti EuroStavba s.r.o. je možné uvažovat o jiném (a pro žalobce nepříznivém) právním posouzení věci, pročez nelze tyto zásadní a sporné otázky posuzovat v rámci předmětného řízení, a bude tak nutné provést jednání ve věci samé, na němž účastníci ponесou v plném rozsahu břemena tvrzení a důkazní. Přitom bylo vycházeno z toho, že mezi žalobcem a společností EuroStavba s.r.o. (dále také „zhotovitel“) měla být uzavřena ústní smlouva o dílo ze 17.1.2012, jejímž předmětem byla dodávka a montáž hydraulického výtahu a oken v bytovém domě v Mariánských Lázních (ve vlastnictví žalobce), že stejný den byla vystavena zálohová faktura na tyto práce ve výši žalované částky a s uvedením bankovního účtu, jehož majitelem měl být zhotovitel, a že po pravidelných kontrolách staveniště odstoupil žalobce od této smlouvy, neboť dílo nebylo vůbec prováděno, a společnost EuroStavba s.r.o. byla poté vyzvána k vrácení poskytnutých peněžních prostředků. To, že majitelem bankovního účtu uvedeného na faktuře je žalovaný, se žalobce dozvěděl při přípravě žaloby. Žalovaný se tak o uhrazenou částku bezdůvodně obohatil.

K prokázání skutečností, které odůvodňují obavu, že by výkon budoucího rozhodnutí mohl být ohrožen, pak odvolací soud uvedl ve svém rozhodnutí (na rozdíl od soudu prvního stupně), že je nutné souhlasit s navrhovatelem, že žalovaný činí kroky, které by mohly vést ke ztížení případného poškození jeho majetku, ale pro neosvědčení existence nároku je to zatím bez významu.

Pro přezkum aktuálního rozhodnutí je již rozhodný stav procesního spisu před provedeným prvním jednáním ve věci samé, před nímž bylo vydáno napadené rozhodnutí (a v jehož rámci bylo doručeno účastníkům), a je tak nutné brát v potaz argumentaci žalovaného a jím předložené důkazní prostředky - jde zejména o písemnou smlouvu o dílo na rekonstrukci stejného bytového domu v Mariánských Lázních (bez příloh), uzavřenou 29.9.2011 mezi žalobcem a zhotovitelem (jejíž obsah termínově a platebními podmínkami nevylučuje, že jejím předmětem je i sporné plnění; žalobce své opačné tvrzení ničím zatím nedokládá), tři zálohové faktury zhotovitele (včetně sporné ze 17.1.2012), na nichž je uvedeno stejné číslo účtu, a také odsouhlasený soupis (s výhradou žalobce k ceně) objemu provedených prací v hodnotě cca 6,04 mil. Kč, a to ke dni 9.5.2012 – čímž se dostává žalobcův popis skutkové stránky věci do jiného světla, respektive otevírají se další otázky, jejichž zodpovězení je rozhodné pro posouzení věci samé, což ale nelze učinit v rámci pouhého zkoumání naplnění podmínek pro nařízení předběžného opatření. Odvolací soud tak nevidí důvody pro změnu svého názoru o zatímním neosvědčení žalovaného nároku.

Námitky odvolatele ohledně odůvodnění napadeného rozhodnutí soudem prvního stupně za pomoci argumentace odvolacího soudu z jeho prvního rozhodnutí o dřívějším návrhu na nařízení předběžného opatření a nevypořádání se s novým návrhem nepovažuje odvolací soud za relevantní. Takto učiněnému odůvodnění lze pouze vytknout jisté formulační nepřesnosti, nicméně z hlediska věcné správnosti neshledává odvolací soud důvod pro změnu zde učiněných závěrů. K druhé námitce pak lze pouze dodat, že stěžejním je osvědčení existence žalovaného nároku, což se dle názoru soudů obou stupňů nestalo. Z tohoto důvodu je tak bez významu, že aktuální majetkové aktivity žalovaného skutečně odůvodňují obavu žalobce o jeho případném uspokojení z tohoto majetku, neboť se touto otázkou nelze blíže zabývat.

Co se týká žalobcem zmiňované judikatury, zde je opět nutné poukázat na to, že zatím nedošlo k projednání věci samé, na němž by bylo provedeno dokazování, ale rozhoduje se zde o nařízení předběžného opatření, kde lze jen vycházet z rozdílných tvrzení účastníků, z nichž nelze učinit zásadní závěr o tomto sporném řízení. Za této procesní situace tedy svou relevanci nemají.

S ohledem na vše výše uvedené odvolací soud shledal usnesení z 29.5.2014 věcně správným, a proto jej dle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrdil. Po učinění příslušných úkonů spojených s tímto rozhodnutím, vrátí soud prvního stupně procesní spis vrchnímu soudu k rozhodnutí o podaném odvolání do rozsudku z 29.5.2014.

O nákladech tohoto odvolacího řízení bude rozhodnuto - též v intencích § 145 a § 151 odst. 1 o.s.ř. - až v rozhodnutí, jímž bude skončeno řízení ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 až 239 o.s.ř. ve znění účinném od 1.1.2013, Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Městského soudu v Praze.

V Praze dne 29. září 2014

**JUDr. Radomír Křivánek, v.
r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Anna Bumbová